

[Axel Kristensen.]

det, vi sagde. Her er forskellen. Ministeriet mener, at man ved planøkonomi skal prøve at bygge så det ene og så det andet, forsyne landet med investeringsgoder i et underforsynet marked, men så, siger vi, får man en forkert prisdannelse, man får forkerte investeringer og en forkert beskæftigelse af befolkningen, og det er derfor en forkert politik. Selvfølgelig er det ikke forkert at have en konkurrenceedygtig industri.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen er der vist i og for sig ikke megen grund til at svare synderligt. Det ærede medlem spørger, hvad det er for en anden politik, jeg vil føre, end den fra anden side førte politik. Jeg har ikke et eneste øjeblik sagt, at jeg ville have ført en anden politik på dette område, end det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen vil, jeg har ikke på dette sted nævnt, at jeg ville have ført en anden politik end den, det konservative folkeparti vil føre. Jeg vil have den samme politik, som vi førte, forsøge på at genopbygge, så der bliver et frit erhvervsliv. Det mener jeg vi er enige om, og det sagde jeg klart og redeligt i går, men det, der er spørgsmålet, er, hvorvidt man tror, at folk, der er socialistisk indstillet, kan føre den politik. Det tror vi ikke på.

Dertil siger det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen: ja, men hvad så i foråret? Og det samme sagde vist også det ærede medlem hr. Aksel Møller. I foråret sagde jeg ganske det samme som nu, nemlig at jeg i og for sig ikke tror, denne regering kan gøre det. Der var ikke synderlige muligheder for noget andet end det, der skete i foråret, det sagde jeg, men vi ventede, forholdene ville blive forandret til efteråret. Det var derfor vigtigt at få loven forment således i foråret, at det blev fastslået, hvilken politik der skulle føres. Det blev der, og derfor arbejdede jeg med herpå. Der er ikke nogen som helst forskel imellem mine synspunkter og de råd, jeg har givet mit parti, i foråret og nu. Jeg har været fuldkommen redelig i erkendelsen af mulighederne, men mulighederne er nu anderledes, og vi har en bestemt opfattelse af, hvorledes disse muligheder bør benyttes. Jeg vil stadig håbe og tro på, at man fra konservativ og radikal side i vareforsyningsudvalget vil være sammen med os om at fremtvinge de bedst mulige resultater. Vi skal ikke være golde, men det bliver noget, vi skal fremtvinge. Det, jeg i første række ønskede, var en administration, der ikke skulle tvinges, men som af sig selv ville gøre det rigtige.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg vil blot tillade mig at fastslå, at det ærede medlem hr. Axel Kristensen forbliver svar skyldig. Der er ingen eksempler på, intet forslag om, hvilke restriktioner der mulig burde være ophævet, ingen forklaring på, hvilken hovedlinje der skal anlægges for praktisk dansk økonomisk politik fra nu af og til 15. november næste år, og ingen påvisning af, hvori en sådan hovedlinje adskiller sig fra regeringens.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Ja, fordi man stadig siger den samme ting, bliver den ikke mere rigtig, og det hvad enten det så er den højtærede handelsminister eller mig, der siger den.

Jeg har udtrykkelig erkendt, at mulighederne til dato ikke har været synderlig store — den redelighed har jeg vist den højtærede handelsminister —, men hævder, at nu er mulighederne ved at komme. Det, der skal skabes gennem den importpolitik, man fører, er en konkurrence, hvorved man gør restriktionerne overflødige. Men her lægger ministeriet planer for import og kommer med forslag, som ikke er gennemførlige, og som ikke vil føre til resultater. Når der ikke er balance mellem den forbrugerkøbeevne, der er, og den forhåndenværende mængde forbrugsvarer, så vil — fordi folk nu engang vil købe for de penge, de har — presset stige på arbejdslønningerne for en hjemlig produktion til erstatning for de færdige varer, ministeren nægter at importere, og så vil det blive dyrere at producere, hvoraf atter følger, at restriktionerne må opretholdes.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Der er en ting, jeg stadig ikke forstår. Det ærede medlem hr. Axel Kristensen vil hævde, at når han stemte for vareforsyningsloven i maj, men ikke vil stemme for den nu, er det, fordi mulighederne har forandret sig siden den tid. Nu ville det være interessant at få at vide, om det ærede medlem mener, det er de politiske muligheder, der har forandret sig, eller om han tænker på de økonomiske muligheder. Jeg ville egentlig efter hans sidste bemærkning tro, at det nærmest var de økonomiske muligheder, han tænkte på,